

BEWAAR HET PAND

Uitgave tot bevordering van de handhaving der oude Gereformeerde beginselen
verschijnt eens in de veertien dagen

KOMMISSIE VAN REDAKTIE:

Ds. G. Blom, Meerkkerk; Ds. H. C. van der Ent, Katwijk aan Zee; Ds. R. Kok, Soest; Ds. H. van Leeuwen, Elburg; Ds. D. Slagboom, Barendrecht; Ds. M. C. Tanis, Slidrecht - Centrum; J. van Herten, Slidrecht - Centrum en Joh. van der Lee, Alphen aan den Rijn.

REDAKTIE:

Ds. G. Blom, Prinses Marijkeweg 13, Meerkkerk. Telefoon 01837 - 357

ADMINISTRATIE:

Joh. van der Lee, Kwartelstraat 74, Alphen aan Rijn, telefoon 01720 - 73814, postrekening 70.43.50, t.n.v. de administrateur van „Bewaar het Pand” te Alphen aan den Rijn. Abonnementsprijs f 10,- per jaar. Abonnementsprijs voor de Verenigde Staten en Canada 5 dollar per jaar. Advertenties f 0,20 per mm. Bij kontrakt korting.

MEDITATIE

Altijd op reis

„Want de mens gaat naar zijn eeuwig huis”.

Pred. 12 : 5m.

We leven in een tijd dat er veel gereisd wordt. Het getal dergenen dat nog nooit op reis geweest is, wordt steeds kleiner. Ja, het raakt onder ons zo goed als uitgestorven.

De één gaat echter meer op reis dan de ander. Dat wordt veelal bepaald door de omstandigheden waarin men verkeert. Doch mensen die altijd op reis zijn, die nu werkelijk nooit thuis zijn, die zal men ook moeilijk kunnen vinden. En al zouden ze er zijn, dan hebben ze op hun reizen toch ook nog hun rustplaatsen, waar ze overnachten en de reis, al is het maar even, toch onderbreken.

Zo gaat het in natuurlijk opzicht.

In geestelijk opzicht is het echter anders. Want al zou men, bij wijze van spreken, nooit de deur uitkomen, elk mens is op reis naar de eeuwigheid. Zo staat het in de tekst, hierboven afgedrukt.

De mens.....Het staat er zo algemeen mogelijk. Of hij nu een koning is of een bedelaar, een geleerde of een vrouw, een jongen of een meisje een kind of een grijsaard, elk mens gaat naar zijn eeuwig huis.

Er staat niet, dat hij „zal gaan” of dat hij ging”. Het is geen zaak van toekomstende of verleden tijd. Maar het is een zaak van de „tegenwoordige” tijd. Hij „gaat”. Elke dag, elke nacht, elk uur, elk moment van het leven gaat deze reis door. Daar is geen enkel ogenblik stilstand.

De mens gaat naar zijn eeuwig huis. Dat is de plaats van zijn eeuwige bestemming. Dat is een eeuwig wel of een eeuwig wee. Een derde mogelijkheid is er niet. Dit mocht een ieder wel op het hart gebonden zijn. Aan het eind van de reis komen we bij God of de duivel terecht. We komen aan in de hel of de hemel.

Ontzagelijke gedachte! Waar zullen wij aankomen? Elk mens mag zich in alle ernst deze vraag wel stellen. Want van nature zijn we op weg naar de rampzaligheid. Dat leert ons de bijbel. Dat is Gods getuigenis, dat eeuwig zeker is, en slechten wijsheid leert. Mochten wij er wijs door worden, tot zaligheid.

God heeft de mens gezet op de weg die ten leven leidde. Dat was, toen hij nog verkeerde in de staat der rechtheid. Toen gold het: Doe dat en gij zult leven. Maar de mens heeft door vrij- en moedwillige ongehoorzaamheid zich van God afgekeerd. Hij heeft God de rug toegekeerd. Hij is op reis gegaan, van God af. Rampzalige daad! Rampzalige gevolgen! Want in de val heeft Adam al zijn nakomelingen meegenomen op reis, op weg naar het eeuwig verderf, naar de dood. En dan de dood in zijn totaliteit. Dat is de geestelijke dood, die dadelijk zijn intrede deed. Gevolgd door de tijdelijke dood, die komt als de mens hier op aarde de laatste adem uitblaast. En dan komt de eeuwige dood, als er aan deze zijde van het graf geen wonder gebeurd is. De eeuwige dood, dat is het eeuwige straflijden in de hel.

De mens gaat naar zijn eeuwig huis. Ontzagelijke werkelijkheid, wanneer ik mijn reis nog als

een onwedergeborene voortzet. En wat is de mens toch blind voor deze werkelijkheid. Hij vervolgt rustig zijn weg, Dat doet heus niet alleen de wereldling. Dat doet men ook in de kerk. Het is ten deze waar, wat wel eens gezegd is: De mens is dood voor de dood.

De levenden weten dat ze sterven moeten. Maar de doden weten niets.

Wanneer een mens door de Geest Gods levend gemaakt is, dan komt hij er achter, dat hij op weg is naar de eeuwige rampzaligheid. Dat heeft niet alleen Manasse geleerd, die zijn jonge leven driest had doorgebracht in de dienst der zonde. Maar dat heeft ook Saulus geleerd, die in zijn jeugd, voor zijn bekering, leefde naar de wet Gods, onberispelijk. Een ieder die door de Geest Gods levend gemaakt wordt, krijgt daar iets van te verstaan. Vreselijke gewaarwording, wanneer men tot de ontdekking komt dat men de verkeerde kant uitgaat. Dat men al zoveel jaren in de verkeerde richting zich bevindt. Dan heeft er op de „heillose weg” een omkering plaats. Dan moet men terug. En hoe gaat men dan terug? Men gaat dan terug met smeking en met geweën. Men gaat terug, smekende om genade en wenende over zonden, die men zo zwaar en menigmaal bedreven heeft. Men gaat dan terug, net als de verloren zoon. Zichzelf aanklagende, zeggende: Vader, ik heb gezondigd, tegen de hemel en voor U, en ik ben niet meer waardig Uw zoon genaamd te worden. Maak mij als een van Uw huurlingen. Men is met het allerminste plaatsje tevreden als men maar weer thuis mag komen, als men maar weer in de gemeenschap Gods mag delen.

Men keert op de terugweg, de zonden de rug toe. De wereld wordt een afscheidsbrief gegeven. De duivel wordt tot een vijand verklaard. En men krijgt een ander reisgezelschap, dat is het volk van God, dat ook op reis is naar God toe.

Men komt op de terug weg ook onder andere leiding te staan. N.l. de leiding van de Heilige Geest. Want die is het, die in al de waarheid leidt. Onder de leiding des Heiligen Geestes komt men er achter, dat men zo toch God nog niet ontmoeten kan. Want de bekering is geen grond voor de zaligheid. Het is wel de weg, die leidt naar de zaligheid. Maar grond is het niet. Men loopt op de terugweg altijd nog met „z'n bedreven kwaad”. Men kan het zichzelf maar niet vergeven, dat men tegen God, ja God alleen, zo zwaar en menigmaal heeft misdreven. Hoe komen zij van hun schuld af? Hoe zullen zij ooit God zonder verschrikking kunnen ontmoeten? Alles veroordeelt hen, alles klaagt hen aan. De schuld drukt zwaar. Ze zijn op de terugweg echter niet alleen. Al hun reisgenoten hebben daar moeite mee of mee gehad. Zij horen dan anderen zeggen: Zulk een last van zonden en plagen, niet te dragen..... Ja dat geeft nog wel eens moed, maar het lost de zaak niet op. Zij moeten een Borg hebben, die voor hen in staat, die hun schuld betaalt. Daar worden hun gedachten op gericht. Daar strekken zich hun gebeden naar uit. Heere, Gij Zone Davids ontferm U mijner, wordt dan de verzuchting. En, o eeuwig wonder, als de Heere zich met hen bemoeien wil. Als Hij Zich aan hen openbaren en verklaren wil. Dan wordt Hij hun reisgenoot, om hen op „de Weg”, die Hijzelf is, te leren hoe zij wandelen moeten. Hoe ze in Hem geloven moeten, op Hem vertrouwen moeten. Op zijn borgwerk alleen. Hij heeft

alles volbracht. Hij heeft de schuld betaald. Alleen met Hem en Zijn werk kunnen ze zonder verschrikking voor God verschijnen, in Sion. Gelukkig het volk, dat met Jezus heeft leren reizen. Zij gaan naar hun eeuwig huis. Dat is het huis des Vaders, alwaar vele woningen zijn. Bent u daarheen ook op reis? Dat volk gaat van kracht tot kracht steeds voort. Elk hunner zal in het zalig oord van Sion, haast voor God verschijnen. Reisgenoten: Goede reis!

Ds. H. C. v. d. Ent.

VAN DE ADMINISTRATIE

Terwijl wij dit schrijven hebben 65% van degenen, die een herinneringskaart ontvingen om de 10 de jaargang van ons blad te betalen, voldaan. Daarvoor onze dank. Waar blijven de overigen? Behoort U bij de 35% die nog niet gireerden? Doe het dan spoedig, want als U, t.z.t. een kwitantie per P.T.T. wordt aangeboden kost U dat f 2,— extra. Dit geeft ons veel werk, daarom: spaar ons dat, en doe het per omgaande. Wij zien uit naar uw medewerking. Onze dank aan hen, die ons berichten op het verzoek van enige juiste adressen. Wie kan mij thans helpen aan het adres van Z. v. d. Groep, IJsselmeerstraat 1, Spakenburg?, Met de mededeling van P.T.T. vertrokken kwam „Bewaar het Pand” retour.

Aan overbetalingen werd ontvangen f 91,50. Terwijl wij weer 4 nieuwe abonnees mochten noteren. Met veel dank mogen wij dit doorgeven. Als U dit mag lezen, staat de Ontmoetingsdag die D.V. zaterdag 23 augustus a.s. in Kampen zal worden gehouden in 't zicht. Wij hopen weer in grote getale elkander die dag te ontmoeten, en de onderlinge band bij vernieuwing mag worden gevoeld.

Adm: „Bewaar het Pand”, Kwartelstraat 74, Alphen a/d Rijn. Giro 704350.

v. d. L.

VAN DE REDACTIE

Dit nummer zou eigenlijk uit 6 blz. moeten bestaan. In verband met vakantie van personeel ter drukkerij was dit moeilijk. Daarom krijgen onze abonnees nu een nummer van 4blz en daarna twee nummers van 6 blz.

We herinneren nog even aan de ontmoetingsdag, die D.V. zaterdag 23 augustus te Kampen zal worden gehouden. In het volgende nummer hopen we hierop terug te komen. Laten allen tijdig maatregelen nemen om deze ontmoetingsdag te bezoeken.

Van deze gelegenheid willen we gebruik maken om allen uit onze lezerskring, die ons gelukwensen bij het bereiken van de leeftijd der sterken, van harte te bedanken. Uw belangstelling heeft ons goed gedaan.

B.

HET EVANGELIE VAN CHRISTUS

31

De apostel heeft in hetgeen hij nu gaat zeggen, de volheid des tijds tot uitgangspunt. En die is ons eerst aangegeven in Genesis 49 : 10: „De Scepter zal van Juda niet wijken, noch de Wetgever van tussen zijn voeten, totdat Silo komt, en Denzelven zullen de volken gehoorzaam zijn.” Een profetie die ons wijst op de vervulling van de ceremoniële wetten door Christus, tot verheerlijking van de wet, die de mens gegeven is in de staat der rechtheid.

Waarop wij daarna gewezen worden in Daniël 9 : 24: „Zeventig weken zijn bestemd over uw

volk, en over uw heilige stad, om de overtreding te sluiten, en om de zonden te verzoenen en om een eeuwige gerechtigheid aan te brengen, en om het gericht en de profeet te verzegelen, en om de heiligheid der heiligheden te zalven."

En daar de zeventig weken zeventig jaarweken zijn, heeft de Heere door Zijn Geest de volheid des tijds tijdrekendkundig vastgesteld, opdat wij door het geloof met des te meer klaarheid zouden zien op het komen van de beloofde Zaligmaker in het vlees. „Maar wanneer de volheid des tijds gekomen is, heeft God Zijn Zoon uitgezonden, geworden uit een vrouw, geworden onder de wet."

De volheid des tijds wijst ons op Gods gebondenheid aan Zijn tijd, want die tijd was de tijd der genade vóór en door Christus. Zonder het Goddelijk beloven dat Christus zou komen, was er geen genadetijd geweest. En dat komen in het vlees was door de Zone Gods de Vader beloofd met dit woord: „Ik heb lust, o Mijn God, om Uw welbehagen te doen; en Uw wet is in het midden Mijns ingewands." En daarmee had de Zone Gods om gezonden te worden door de Vader, de verheerlijking van Gods deugden in het zaligen van zondaren voor Zijn rekening genomen. Om deze belofte in vervulling te brengen: „De goedertierenheid en waarheid zullen elkander ontmoeten, de gerechtigheid en de vrede zullen elkander kussen."

Daarop zag Abraham toen hij Melchizedek van alles de tienden deelde: „die vooreerst overgezet wordt, koning der gerechtigheid, en daarna ook was een koning van Salem, hetwelk is koning des vredes, zonder vader, zonder moeder, zonder geslachtsrekening, noch beginsel der dagen, noch einde des levens hebbende; maar de Zoon van God gelijk geworden zijnde, blijft hij een priester in eeuwigheid."

Maar al was het ten volle van de Zone Gods een soevereine daad van Zijn liefde, gezonden te worden door de Vader, zo was het niet minder bewijs van soevereine liefde dat de Vader de Zoon van Zijn liefde zond om gesteld te worden in de staat der vernedering, en dat tot zegen en zaligheid van vijanden. En door de liefde van de Heilige Geest om de Zone Gods tot die vernedering het lichaam toe te bereiden.

De majesteit van het Goddelijk zenden, met de zekerheid dat Hij genageld zou worden aan het vloekhout des kruises, om de deugden Gods tot overeenstemming te brengen in het zaligen van zondaren, schittert ons van alle kanten in de ogen.

Hier staat ons verstand in het geloof vol eerbied stil in aanbidding, want de oorzaak daarvan is niet in ons, maar in de verheerlijking van Zijn grote Naam. Het is Gods ondoorgrondelijke wijsheid die Hij daarin ten toon spreidt tot onze verootmoediging en vernedering voor Zijn aangezicht.

De Zone Gods Die uitgezonden werd door de Vader, is geworden uit een vrouw. Heeft door de Heilige Geest, Die kwam over de maagd Maria om haar als de kracht van de Allerhoogste te overschaduwen, onze menselijke natuur aangenomen en dat zonder zonde. En zo is verschenen als de tweede of laatste Adam. „Want daar is één God, daar is ook één Middelaar Gods en der mensen, de Mens Christus Jezus, Die Zichzelve gegeven heeft tot een rantsoen voor allen, zijnde de getuigenis te zijner tijd."

Geworden uit een vrouw, kan Gods beeld aan Zijn ziel niet onttrokken worden, daar Hem vanuit Adam geen erfzonde toegerekend. En toen Adam daarin klaarheid bekwam, noemde hij zijn vrouw Eva, moeder aller levenden, want hij was door te zondigen als verbondshoofd, de vader aller doden geworden.

En zo is de Zoon door Zijn Goddelijke zending geworden uit een vrouw, geworden onder de wet, want de aanneming van de menselijke natuur was plaatsbekledend. Zodat de wet waarvan hier gesproken wordt de wet van Adam was, de wet van het verbroken verbond. En daarom werd Hem de toorn Gods tegen de zonde van het ganse menselijke geslacht bij Zijn geboorte toegerekend als waarachtig mens. Daarin hebben wij ons te verdiepen bij het licht van de Schrift om iets te verstaan van Zijn diepe vernedering waarin Hij kwam af te dalen om ellendige zondaren daar uit op te halen.

Maar dan moet het ons ook duidelijk worden zijn onder de majesteit van Gods rechtvaardigheid, dat wij geboren zijn onder de vloek van

de wet. Wij hebben in Adam gegeten van de verboden boom met de moedwillige ongehoorzaamheid van het ongelooft. Wij zijn door het eten niet ongehoorzaam geworden, maar in het ongelooft, door God, onze Schepper tot leugenaar te stellen, hebben wij tegen de wet van Zijn mond in de vrucht genomen en gegeten. Waarmee wij ons van onze God en Vader kwamen los te scheuren om te treden in vijandschap tegenover Hem. Ja, wij kwamen door die zonde in ons hart een hel van vijandschap te ontsteken, die niet te blussen is.

Het is door de inbindende kracht van Gods algemene genade dat die boosheid niet ten volle uitgeleefd wordt. En wee de mens die dat op eigen rekening komt te schrijven alsof wij nog zo slecht niet zijn. Want in het zijn onder de wet der zonde is een zijn onder de heerschappij der zonde, waaraan de mens zichzelf niet kan onttworstelen met wat schone beloften en goede voornemens.

Was de Zone Gods niet uitgezonden, geworden uit een vrouw, geworden onder de wet; opdat Hij degenen die onder de wet waren verlossen zou en opdat wij de aanneming tot kinderen verkrijgen zouden, dan was alle verwachting afgesneden. En dat wordt de Galaten die nog steunen op het bloed der besnijdenis op het hart gebonden, want het kwaad der zonde zit tot in de diepste diepte van ons verdorven bestaan. Het is de Zone Gods Die zich met Zijn besnijdenis heeft verbonden aan de wet om die in haar vloek en eis te verheerlijken, opdat wij vanuit Zijn besnijdenis besneden zouden worden met de besnijdenis des harten. En dat is het van God verordeneerde middel tegen de wortel van de ongerechtigheid des mensen. Opdat vloekwaardige zondaren de aanneming tot kinderen verkrijgen zouden. En dan gaat het in de eerste plaats om het kinderhart dat de Heere lief krijgt, om tot Hem in diepe boetvaardigheid weder te keren. Wordt daar overheen geleefd dan zegt de Schrift: „En zij genezen de breuk van de dochter Mijns volks op het lichtst, zeggende: „Vrede, Vrede! doch daar is geen vrede." Alleen door de innerlijke geloofsgemeenschap met Christus in de vernieuwing des harten, is de vrede met God te bekomen, die alle verstand te boven gaat. Galaten 4 : 4, 5.

Kok.

Ds. G. BLOM

Vrijdag 18 juli heeft Ds. G. Blom, de eindredacteur van ons blad „Bewaar het Pand", zijn 70 ste verjaardag gevierd. Hij heeft hiermede de leeftijd der sterken bereikt. Als Commissieleden van ons blad willen we hem met deze dag hartelijk feliciteren en we geloven ook de tolk te zijn van alle lezers, wanneer we ook mede namens hen, hem onze gelukwensen doen toekomen.

Hij heeft gedurende een tiental jaren de leiding van ons blad voor zijn rekening gehad. Hij heeft dit op een voortreffelijke wijze gedaan. We mogen weten dat hij dit ook met lust gedaan heeft, uit liefde tot de oude gereformeerde beginselen. Het zij hem gegeven om nog jaren leiding aan ons blad te geven, opdat we mede door dit blad, bij de oude beginselen bewaard zullen blijven. De tijden zijn donker, de afval is groot, om de strijd eerlijk te voeren is niet altijd eenvoudig.

Ds. G. Blom, geliefde vriend, broeder en mede-ambtsdrager, God gedenke U bij het klimmen van Uw jaren, met Uw dochter, waarmede gesamen leeft en woont. Hij geve U kracht en lust om Uw arbeid voort te zetten, en Hij doe Uw verwachting alleen van Hem zijn, van Wie de Kerk

Het is Israëls God, Die krachten
Van wie al het volk zijn sterkte heeft.
Looft God, elk moet Hem vrezen.
Je vrienden, medecommissieleden.

Naar de katechisatie

(177)

VAN DE HEILIGE SACRAMENTEN

De heilige doop 5

Tot juist verstaan willen we nog even terugkomen uit onze vorige les op de opmerking: dat

ook de heilige doop tot versterking van het geloof bedoeld is en dat deze versterking geldt de volwassenen (wanneer die nog gedoopt moeten worden).

We willen daarmee niet zeggen (vandaar deze verduidelijking) dat de doop geen verantwoordelijkheid zou betekenen voor ieder, die als „kind" gedoopt is en voor de ouders, die hun kind ten doop houden. Ongetwijfeld. De noodzakelijkheid van geloof en bekering, van reiniging des harten geldt voor ieder! Want „zonder" geloof is het onmogelijk Gode te behagen", zegt de schrift. Hebr. 11 : 6. Anderzijds is geloof en bekering gave Gods, (Efeze 2 : 8) het werk van de Heilige Geest in het hart van de zondaar. Maar wat de mens zelf nooit kan en zal doen, zich bekeren, wil de Heere uit genade geven. Vandaar dat Augustinus zo treffend heeft opgemerkt: „Heere, geef wat U eist en U zult het niet tevergeefs doen," Hij bedoelde daarmee te zeggen, dat God rechtvaardiglijk eist dat Hij ondanks het feit der zonde en van 's mensen val in het paradijs recht blijft hebben op de mens. Dat geldt van de eis van Zijn Wet (zie Zondag 4), maar ook het geloof en de bekering. Telkens liet de Heere door middel van Zijn profeten het „bekeert U, bekeert u, o huis Israëls" aanzeggen. Daarmede bedoelde de Heere niet, Zijn eis te stellen als voorwaarde, welke de mens zelf kan volbrengen, maar om in de weg der middelen Hem om Zijn genade te smeken. Is het niet zeer opmerkelijk en ontroerend, dat in de gelijkenis van de rijke man en de arme Lazarus Abraham die rijke man, zijnde in de hel, nog aanspreekt als „kind"? We lezen immers: „Maar Abraham zeide: kind, gedenk, dat gij uw goed ontvangen hebt in Uw leven en Lazarus desgelijks het kwade; en nu wordt hij vertroost en gij lijdt smarten". Het zal dan ook veel erger zijn voor een „kind des verbonds" of „kind des Koninkrijks" buitengeworpen te worden en in de hel te liggen! In dit verband is het waar, wat gezegd is: wanneer een mens verloren gaat, is dit door zijn eigen schuld en wordt hij behouden, dan is dat enkel uit vrije genade.

We gaan nu verder met onze behandeling van de heilige doop.

Allereerst de kwestie over of de doop moet plaats hebben door „besprenging" of „peling".

De dopersen of baptisten en andere sekten, alsmede de pinkstergroeperingen dopen alleen door „indompeling". Dit standpunt houdt verband met het UITGANGSPUNT bij hun doopsbediening. Ze zien de doop als een verzegeling van de persoon zelf, waarbij voor hen van betekenis is de HOEVEELHEID van het water van de doop, om het zo te mogen zeggen. Ongeveer naar wat Petrus eens sprak tot Jezus: „Heere, niet alleen mijn voeten, maar ook de handen en het hoofd." Joh. 13 : 9. Maar wat antwoordde Christus hem? „Die gewassen is, heeft niet van node dan de voeten te wassen, maar is geheel rein." Dit betrof dus de voetwassing met water als teken van reiniging van het hart.

Zo is het ook met de bediening van de heilige doop. Daarbij komt het niet aan op de hoeveelheid van het water, daar toch de doop niet is een verzegeling van de persoon, maar, zoals we besproken hebben, van de belofte des Verbonds. „Besprenging" met het water bij de doop is, om zo te zeggen, voldoende. De heilige Schrift geeft daarvoor aanwijzingen. Om de volgende plaatsen.

Ezech. 36 : 25: „Dan zal Ik rein water op u sprengen". Zo is er spraak van „sprengen" ten opzichte van het bloed van de offers (Lev. 7 : 14; 14 : 27) van het water der afzondering: Num. 8 : 7; 19 : 13, 20 en 21) het besprengen van de tent met water (Num. 19 : 18); het besprengen van het verzoendeksel op de grote Verzoendag met het bloed der varren (Lev. 16 : 14 en 15.) Naar de besprenging met het bloed wijst ook Hebr. 9 : 13: „besprengende de onreinen". In Hebr. 12 : 24 schrijft de apostel: „En het bloed der besprenging, dat betere dingen spreekt dan Abel". En in Hebr. 9 : 21: „En hij besprengde desgelijks ook de Tabernakel en al de vaten van de dienst met het bloed." In I Petr. 1 : 2 lezen we: „Tot gehoorzaamheid en besprenging des bloeds van Jezus Christus."

Zou nu echter de „onderdompeling" bij de doop niet mogen geschieden? Zeer zeker wel. Maar de

Kerk heeft de „besprenging” willen stellen, om het niet aankomt op de hoeveelheid van water bij de doop, omdat niet de dopeling, maar de BELOFTE door de doop wordt verzegeld. Daarbij levert de onderdompeling bezwaren op in verband met de koudere natuur van onze Westerse landen. Doch genoeg hierover.

Met het oog op het feit, dat niet de persoon, de dopeling, wordt verzegeld, maar de „beloften Gods” willen we D.V. in de volgende les bespreken het tweemaal UITGANGSPUNT ten opzichte van de tweemaal Verbondsbeschouwing, die van de neo-gereformeerde (A. Kuyper c.s.) en van de zuivere reformatorische zienswijze, met beider daaruit voortvloeiende consequenties. Daarbij gaat het om de zuivere Doopsbeschouwing naar Schrift en Belijdenis.

Maar.....alvast met deze opmerking en vermaning, dat ook het hebben van een zuivere reformatorische doopsbeschouwing GEEN BEWIJZ is voor het bezitten van de BETEKENDE ZAAK, de persoonlijke reiniging van ons hart. Dat is het zaligmakend werk van de Heilige Geest, waarnaar de doop heenwijst en die moet gekend worden voor de eeuwigheid! Dat daarom ieder toch zichzelf nauw lere onderzoeken en niet zal rusten, voor en aleer men, aan die reiniging deel heeft gekregen. Smeaken we daarom.

En wie van dit reinigend werk van Gods Geest geen vreemdeling mag zijn, geldt een dagelijkse reiniging nodig te hebben, zoals David na ontvangen genade in psalm 51 smeekt:

Ontzondig mij met hysop en mijn ziel,
Nu gans melaats, zal rein zijn en genezen.
Was mij geheel, zo zal ik witter wezen
Dan sneeuw, die vers op 't aardrijk neder-
viel.”
v. L.

HET LIEDBOEK VOOR DE KERKEN

V

Bijbellied of Bijbels lied.

We zouden nu de „Bijbelliederen” eens wat nader gaan bezien. Wat de naam van dit soort liederen betreft doen we dat met schroom. Tenslotte heeft men met deze afdeling bedoeld de Bijbel te laten spreken. En dat moet op zichzelf met waardering ontvangen worden. Aan de andere kant is dit een reden teméer om het na te gaan of deze naam met recht gegeven is! Wij weten, dat juist onder deze naam velen voor de gezangen gewonnen worden, die er vroeger tégenover stonden. Zij zijn zo'n beetje voor sommigen het einde van de tegenspraak tegen de gezangen in de kerk.

Is het niet zo? Tenslotte bezingen zij vele Bijbelgedeelten. Na een inleidend vers van Jan Wit „God heeft het eerste Woord” krijgen we van Genesis 1 tot Openbaring 21 verschillende gedeelten uit de Heilige Schrift berijmd. Weliswaar niet altijd wordt de tekst op de voet gevolgd, maar ook bij de liederen, waar we het woordje „bij” boven de tekst vinden gaat het toch om een bepaald duidelijk Bijbels uitgangspunt.

We vinden hier de lofzang van Maria - in een iets andere berijming dan de onder ons bekende-, de lofzang van Zacharias - in een meer afwijkende berijming van de oude- en de lofzang van Simeon- geheel overgenomen. Uiteraard zijn dat berijmingen, die de tekst op de voet volgen. De vraag kan hier gesteld: zou er dan wat op tegen zijn om in die lijn tot nieuwe berijmingen te komen? Het kan alleen een verrijking voor de kerken betekenen om nog meer dan voorheen Gods Woord te zingen in de eredienst. Welnu, dat laatste geloven we nu juist niet. Om de heel eenvoudige reden, dat we tegen veel liederen bedenkingen op Bijbelse gronden hebben. Waarom het voor ons nog iets anders is te spreken van een Bijbellied dan van een Bijbels lied. Alleen de naam kan het hier niet doen.

Laten we samen eens één van deze liederen nauwkeuriger bekijken. We kiezen dan een lied uit, waarboven geschreven staat: „naar”, dat dus naar eigen uitspraak de Bijbeltekst op de voet volgt. We hebben hier het oog op lied 31. Een lied „naar Jesaja 49 : 8 - 13”. We nemen eerst die tekst maar eens even op: „Alzo zegt de Heere: in de tijd des welbehagens heb Ik u verhoord, en ten dage des heils heb Ik u geholpen; en Ik zal u bewaren en Ik zal u geven tot een verbonds des volks, om het aardrijk op te richten,

om de verwoeste erfenissen te doen beërven; Om te zeggen tot de gebonden: Gaat uit; tot hen, die in duisternis zijn: Komt te voorschijn; zij zullen op de wegen weiden, en op alle hoge plaatsen zal hun weide wezen. Zij zullen niet hongeren, noch dorsten en de hitte en de zon zal hen niet steken; want hun Ontfermer zal ze leiden, en Hij zal hen aan de springaders der wateren zachtjes leiden. En Ik zal al Mijn bergen tot een weg maken, en Mijn banen zullen verhoogd zijn. Zie, deze zullen van verre komen; en zie, die van het Noorden en van het Westen, en genen uit het land van Sinim.

Juicht, gij hemelen! en verheugt u, gij aarde! en gij bergen! maakt gedreun met gejuich; want de Heere heeft Zijn volk vertroost en Hij zal Zich over Zijn ellendigen ontfermen.”

En hieronder dan het gedicht, het lied, dat over deze rijke tekst in de eredienst gezongen zou moeten worden:

Zij zullen de wereld bewonen,
Zij namen het wonder ter hand,
De mensen van nacht en van nevel
Brenge Hij naar het heilige land.

Er zal geen verzengende hitte,
geen dorst en geen honger meer zijn
want Hij zal weiden aan water
dat vloeit uit het hart der woestijn.

En Hij maakt de hoogte begaanbaar
En Hij baant een weg door de zee,
Van alle einden der aarde
Brenge Hij Zich een volk bijeen.

De hemel roept uit Halleluja,
De aarde brengt leven tot stand,
de bergen bezwijken van vreugde
de wereld wordt vaderland.

Ten dage der grote genade
Als God de gebeden beloont
Dan zullen de volkeren weten
Dat Hij bij de mensen woont.

Het is misschien wat vermoeiend om dit even naast elkaar te leggen. De tekst uit Gods Woord én het lied. Maar we doen het met opzet zo, omdat ieder een eerlijk oordeel kan hebben. Overdrijven we als we zeggen, dat dit Bijbellied de naam wel geheel ten onrechte draagt en alles behalve een Bijbels lied is?

In de eerste plaats: valt het niet moeilijk om hiervan te zeggen: de tekst wordt vers voor vers gevolgd? Gehele gedeelten zijn niet eens in de berijming opgenomen, terwijl het laatste versje aan de andere kant in het geheel niet in de Bijbel te vinden is en toch moeilijk een samenvatting kan zijn van „want de Heere heeft Zijn volk vertroost en Hij zal Zich over Zijn ellendigen ontfermen”. En dan: hoe zeldzaam algemeen wordt hier gesproken over zulke rijke wonderen in de tekst uitkomend! De Heere laat hier Zijn nodigende beloften klinken tot gebonden en die in de duisternis zijn. Wij kunnen hier dacht ik bij goede verklaring toch nooit de achtergrond van Israëls ongerechtigheid en schuld voorbijzien.

Voor schuldigen, die niets te verwachten hebben spreekt hier het wonder dat er uitleiding uit de gevangenis van Babel is. Voor hen is het alles een wonder, wat God doet onderweg. Dat op de hoge plaatsen weiden voor hen zijn en in de woestijn water te drinken zal zijn. En waar vinden we die wonderen hier getekend? Het doet wel eigenaardig aan, als we hier lezen: „zij namen het wonder ter hand”! De eigenlijke achtergrond van de ellende van het gebonden Israël komt helemaal niet uit. Het gehele lied is een heel erg algemene toepassing vanuit een wel heel erg gemakkelijke verklaring van dit gedeelte, die de naam daarvan toch eigenlijk niet dragen kan. We maken niet graag critiek op een lied, dat niet zo eenvoudig de gedachten van het betreffende Schriftgedeelte zal weergeven en waarin ook de geestelijke betekenis doorklinkt. Maar dan moet het zich niet tevoren zo aandienen. In ieder geval geeft dit ene voorbeeld ons al duidelijk aan: zo moet het niet. En we hopen dit nog nader te laten zien.

D. Slagboom

Voor de jeugd

BESTE JONGELUI!

Gideon 50

En zijn metgezel antwoordde en zeide: Dit is niet anders dan het zwaard Gideons, des zoons van Joas, des Israëlitischen mens: God heeft de Midianieten en dit ganse leger in zijn hand gegeven.”

Richt. 7 : 13, 14.

In de Bijbel wordt nogal eens over dromen gesproken. In de profetie van Joël staat, dat ouden zullen dromen en jongelingen zullen gezichten zien. Deze profetie wordt door Petrus aangehaald op de pinksterdag. Dromen en gezichten, zijn in het O. Test. middelen waardoor God zich aan de mensen openbaarde. Hij doet dit dan door Zijn Geest. Petrus wil zeggen: Nu de Geest is uitgestort, gaat God verder openbaren, nog ruimer en wijder dan vroeger, aan ouden en jongen, wie Hij eigenlijk is, in Christus Jezus, voor elke door schuldbesef getroffen en verslagen zondaar. We gaan daar nu niet verder op in. Alleen zou ik al mijn oude en jonge vrienden willen vragen, of zij iets van de openbaring Gods, door Woord en Geest in hun leven kennen. M.a.w. of zij iets van die Geesteswerking in hun leven kennen, van die Geest namelijk, Die in al de waarheid leidt? Als dat zo wezen mag, dan krijgen jongelingen inderdaad gezichten. Dan gaan ze zien, geestelijk, wie God is en wie zij zelf zijn en Wie God wil wezen, voor een arme zondaar in Christus. Dan gaan ouden dromen, dan krijgen zij geestelijke perspectieven, geestelijk uitzichten op een betere toekomst. Dan zijn zij als degenen die dromen. Zie Psalm 127.

De Heere openbaarde in het O.T. Zich dus door dromen en gezichten. Zo ook hier. De droom, die deze Midianitische soldaat kreeg, was een openbaring Gods. Gods openbaringsorganen zijn niet altijd alleen profeten geweest, al heeft de Heere die er wel bijzonder voor willen gebruiken. Hij is er echter niet aan gebonden. Hij kan daar ook heidenen voor gebruiken. Denk o.a. maar aan Farao en Nebukadnezar. Het waren twee goddeloze koningen, doch de Heere laat hen ook dromen dromen, waardoor zijn wil openbaar werd. We kunnen hieruit leren dat de Heere alle dingen in Zijn hand heeft. We leven nu in het N. Test. God gebruikt nu bij voorkeur Zijn dienaren en Zijn kinderen om Zijn wil kenbaar te maken, doch dat houdt niet in, dat God daar ook nu aan geboden is. Hij heeft alle dingen in Zijn handen en kan ook alle mensen als middelen in Zijn hand gebruiken om anderen te leren. Zo kan God ook nu nog heidenen gebruiken om Zijn kinderen zelfs een les te geven. We zien dat hier in deze geschiedenis, die wel heel oud is, maar die nog geenszins verouderd is, omdat dit vandaag nog voorkomt. Mogelijk hebben jullie daar verstand van.

Het was echt een droom, zouden wij zeggen. Want in een droom kunnen zich soms allerlei rare dingen afspelen. Als je er later over nadenkt, weet je dikwijls niet, hoe je het allemaal uit elkaar moet houden of bij elkaar moet brengen, wat je zoal in je droom gezien hebt.

Zo ook hier. Het gaat over een geroost gerstebrood. Dat was het eenvoudigste brood wat toentertijd bestond. Dat werd niet gegooit, maar het wentelde zich in het leger der Midianieten. Je ziet het voor je ogen gebeuren. Zo'n klein, onmogelijk, bruin, bijna zwart brood wentelt zichzelf voort. Hoe kan het? En toen het in het leger kwam, rolde het tegen de tent op en sloeg ze. Ja, zo staat het er heel letterlijk: het brood sloeg de tent, zo hard dat zij viel, zij stortte in elkaar, en dat niet alleen, de tent werd helemaal omgekeerd, zo, dat het onderste boven kwam. En zo lag tenslotte de tent daar. Dat had allemaal dat eenvoudige brood gedaan. Hoe is het mogelijk? Wie zal deze droom verklaren? De man die de droom gedroomd had, wist dit raadsel niet te ontraadselen. Gideon zou het ook niet hebben gekund en zijn jongen, Pura evenmin. Maar zie hier nu de goedheid des Heeren. Hij geeft niet alleen een droom te dromen, maar Hij geeft er de uitlegging ook bij. Zijn de uitleggingen niet Godes, zeide Jozef eens en zo zouden wij het ook hier kunnen zeggen.

Nu is de uitlegging die God geeft, altijd de beste. Hij gebruikt daar weer een heiden voor, dat is de metgezel van de dromendromer. Want deze zeide: Dit is niet anders, dan het zwaard Gideons, des zoons van Joas, des Israëlitischen mans: God heeft de Midianieten en dit ganse leger in zijn hand gegeven.

Gideon heeft dit gehoord en zijn jongen heeft

het ook gehoord. Misverstand was uitgesloten. Als Gideon nog getwijfeld zou kunnen hebben en de vraag bij hem zou opgekomen zijn, of zijn oren hem mogelijk niet bedrogen, dan zou Pura het kunnen bevestigen, dat het goed was verstaan. Zie je wel dat twee beter is dan één!

Wie er met die Gideon bedoeld werd, dat was ook voor geen tweeërlei uitleg vatbaar. Want als die soldaat alleen gezegd zou hebben: Dit is het zwaard Gideon, dan zou er mogelijk ook nog een andere Gideon mee bedoeld kunnen zijn. Doch nu wordt er bij gezegd, dat het Gideon is de zoon van Joas, die bekende man uit Israël. Nu dat kon dan beslist niemand anders zijn, dan Gideon, die de uitlegging van deze droom te horen kreeg. God droeg er zorg voor, dat de boodschap heel goed overkwam. Nu dat gebeurt nog. Als de Heere vandaag iets zegt, dan is dit echt voor geen tweeërlei uitleg vatbaar. Dat aan bepaalde zaken weleens een tweeërlei uitleg gegeven wordt, zit 'm meer in de arglistigheid van ons hart dan in de onduidelijkheid des Heeren. Zo zijn er mensen, die wel eens teksten krijgen, naar men zegt, die bepaalde beloften tot inhoud hebben. Doch datgene wat men er door verwachtte, komt helemaal niet. En om dan toch zichzelf te handhaven, maakt men er heel gauw van, dat men het wel gehad heeft, doch dat men het verkeerd heeft toegepast. Nu wil ik geloven dat dat laatste ook nog mogelijk is, namelijk dat men het verkeerd toepast, doch ik geloof dat het nog meer het geval is, dat men de tekst zelf genomen heeft, dan dat men hem gekregen heeft. Want iets wat men graag wil, daar komt ook nog wel een bijpassende tekst voor in de gedachten. En als dan datgene wat men zo graag wil niet komt, dan rolt men met zijn tekst onderste boven. Althans ik zou wel wensen, dat dit altijd het geval was. Want menigmaal rolt men niet onderste boven, doch rolt men gewoon verder. Dat is erg gevaarlijk. Want men kan zich in het één bedriegen, en als het natuurlijke zaken zijn, dan zijn het nog overkomenlijke zaken. Maar men kan zich ook in het andere bedriegen en als het dan geestelijke zaken zijn, dan bedriegt men zichzelf voor de eeuwigheid. Voorzichtigheid is daarom altijd geboden. En laat deze geschiedenis ons dan leren, dat als de Heere werkelijk wat zegt of belooft, dat de persoon voor wie het bestemd is, dit dan ook echt persoonlijk krijgt te beleven. En datgene wat God dan belooft, dat komt ook. Want er is nog nooit één van Zijn woorden op de aarde gevallen. Zou hij het zeggen en niet doen, spreken en niet bestendig maken?

De verklaring was kort en zakelijk, maar Gideon en zijn jongen duidelijk. Want hun werd hier te kennen gegeven, dat dit geweldige leger, voorgesteld door die tent, die met pennen, hecht verankerd in de grond zich bevond - want hij was zo gebouwd dat hij wel een storm verduren kon - door dat kleine brood, dat nietige ding, dat eenvoudige ding, dat is door Gideon met zijn weinige mannen, zou worden verslagen. Gideon werd te verstaan gegeven, en dan nog wel uit de mond van de lijdende partij, want de verklarende soldaat behoorde mede tot het verliezende leger, dat hetgeen bij mensen onmogelijk is, door God Zelf zou worden uitgewerkt. Want die soldaat zei niet, dat Gideon z.m. het leger der Midianieten verslaan zou. Neen: God! heeft de Midianieten en dit ganse leger in zijn hand gegeven. Het verlies van de Midianieten zou Gideon niet zichzelf, maar aan God te danken hebben. Gideon kreeg te horen uit de de mond van de vijand: God is voor u en Hij is tegen ons. Als een vriend dit zegt, dan is het groot, maar als een vijand dit zeggen moet, dan is dat nog groter. Want een vriend zou het kunnen zeggen, omdat hij het je gunt, zonder dat het nog op waarheid berust. Maar dat behoef je van een vijand niet te verwachten. Want die gunt het je beslist niet. Zo kan het getuigenis van een vijand nog wel eens meer gewicht in de schaal leggen dan dat van een vriend.

Pura, de jongen van Gideon is van dit alles getuige geweest. Jongens en meisjes, jullie zijn, dit lezende, ook getuigen van Wie en Wat de Heere is en wezen wil voor Gideon. Pura, die nog maar een jongen was, moest door dit gebeuren toch wel een grote gedachte van de Heere krijgen. Hebben jullie die nu ook? Het zou mij verblijden en jullie zouden er goed mee wezen. Hij heilige daarom dit geschrevene aan jullie aller hart. Jullie vriend,

Ds. H. C. v. d. Ent.

LUXE RIJNREIZEN:

- m.s. BASILEA,

vertrek 2 aug. (7 dg.). Reisl. Ds. D. Hakkenberg

- m.s. BASILEA,

vertrek 16 aug. (7 dg.). Reisl. Ds. A. v. d. Weerd

Het m.s. BASILEA is een zeer comfortabel Rijnschip. De zitsalon is zeer groot en heerlijke zitjes maken het varen tot een ware vakantie. De verzorging staat op een hoog peil.

- m.s. URSULA,

vertrek 25 aug. (11dg.). Reisl.: predikant. Vaarschema: Rotterdam - Straatsburg v.v. (dus tot Bazel).

Een Rijnschip wat aan alle eisen voldoet. De goede verzorging aan boord is onze reclame. 11 dagen varen over de Rijn is 11 dagen vakantie beleven.

- m.s. ROTTERDAM,

vertrek 6 sept. (7 dg.). Reisl. Ds. W. Verboom. Er zijn op deze 4 reizen totaal nog maar 48 open plaatsen.

Wacht niet te lang, bespreek nu



reizen

AMICITIA bv

Burg. de Bruinelaan 68-70 - Zwijndrecht
Telefoon 078 - 22020

TOURINGCARREIZEN:

ST. JAKOB (Tirol): 7 aug. (10 dg.) Jongerenreis, o.l.v. dhr. J. R. van Beek.

EBBS (Tirol): 14 aug. (10 dg.) Jongerenreis.

ST. ANTON AM ARLBERG: 18 aug. (10 dg.)

MILLSTATT: 25 aug. (12 dg.) o.l.v. Ds. Dv. d. Berg te Ede.

BRUNNEN: 4 aug. (10 dg.) o.l.v. dhr. S. Sakko. Jongerenreis.

BRUNNEN: 1 sept. (10 dg.) Reisl. dhr. L. Fraanje.

RADOVIJICA: 18 aug. (12 dg.) Jongerenreis.

SCANDINAVIË: 4 aug. (13 dg.) o.l.v. Ds. C. Treure.

ZWARTE WOOD: 25 aug. (10 dg.)

SAUERLAND: 9 aug. (7 dg.)

LUXEMBURG: 30 aug. en 6 sept. (8dg.)

TREINREIZEN:

MARIA ALM: 4 aug. (10 dg.) Jongerenreis.

ST. ANTON: 18 aug. (10 dg.)

BRUNNEN: 5 aug. (8 dg.) Jongerenreis.

BRUNNEN: 2 sept. (8 dg.)

VliegREIZEN:

DUBROVNIK: 9 aug. (15 dg.) Jongerenreis.

BUDVA: 23 aug. (15 dg.) Jongerenreis.

CAVTAT: 16 aug. (15 dg.) Jongerenreis.

ISRAËLREIZEN:

v.a. f 1575,- per pers.:

8 sept. (15 dg.) Reisl. Ds. A. Vlietstra te Doornspijk.

22 sept. (15 dg.) Reisl. Ds. C. Treure te Bleskensgraaf.

6 okt. (15 dg.) Reisl. Ds. J. Hovius te Dordrecht.



Voor al Uw boeken, bijbels en psalmboeken

BELEEFD AANBEVELEND

Boekhandel van Leeuwen

POSTBUS 39, URK

TELEFOON 05277 - 1783

B.G.G. 05250 - 1531

HOTEL DREYEROORD - OOSTERBEEK

Telefoon 085 - 333169

Het hotel waar mevrouw zich „uit“ - en mijnheer zich „thuisvoelt“.

Tevens Hotel-pension de „DREYERHOEVE“

Telefoon 085 - 332904 met dezelfde sfeer en verzorging

Het adres voor al Uw

GOEDE BOEKEN

lees- en prentenboeken, bijbels (uitsluitend statenvertaling) en psalm boekjes is

G. KOOL

Stationssingel 50 - Veenendaal

Telefoon 08385 - 13978 - Postbus 177

(Uw bestelling ongefrankeerd: antwoordnummer 77)

PLAATS UW

**FAMILIEBERICHTEN IN
„BEWAAR HET PAND“**

Voor Bijbel, Boeken en Muziek is
LINDENBERG uniek!

Grote voorraad - Snelle levering, ook
van de allernieuwste uitgaven.

LINDENBERG'S BOEKHANDEL

Slaak 4-8 (postb. 4209) Rotterdam-16
Telefoon 010 - 11 16 07

INTERNATIONALE RAAD VAN CHRISTELIJKE KERKEN - ICCC.

Het Hoofdkantoor van de ICCC wordt
D.V. in oktober a.s. gevestigd in de
Bilt. In verband met de uitbreiding van
onze werkzaamheden vragen wij:

Een secretaresse

voor onze afd. Public Relations.
min. leeftijd 25 jaar. MAVO/HAVO

Een assistente

voor de directie-secretaresse.
Ca. 18 jaar. Typevaardigheid en enige kennis
van het Engels is vereist.

Administratie medewerkers (sters)

voor de administratie-afdeling.
18-25 jaar. Mavo.

Een 65-plusser

voor algemene kantoorwerkzaamheden

Een medewerker

voor onderhoud van gebouw en tuin.

Belangstellenden die van ganser harte met
ons willen samenwerken in het belang van
de ICCC, het buitenlandse hulpverleningswerk
en de vervolgd in de communistische lan-
den worden verzocht voor 31 juli een sollici-
tatie te richten aan de Alg. Secr. van de ICCC,
Frederiksplein 24, Amsterdam-1002. Tel. 020
229397.